

[Poul Schlüter.]

år. Det er jeg glad for at konstatere. Så er altså det spændende spørgsmål, om vi også kan blive enige om metoden.

Det har altså gjort indtryk på finansministeren, hvad et stort oppositionsparti sagde om målet. Om et øjeblik skal jo økonomiministeren, går jeg ud fra, have ordet, og så kommer vi vel til besparelserne. Men dér er min frygt, at hvis vi nu giver regeringen et nyt stort afgiftsprovener, er det udelukket at nå videre med besparelserne end til de 1.000 mill. kr., regeringen i dag har begrænset sig til. Hvis det er tilfældet, bliver vi ikke enige. Men jeg håber, at der i udvalgsarbejdet kan blive lejlighed til at søge problemerne løst gennem højere besparelser end den ene milliard. Det er muligt, vi ikke kan nå i denne uge at klare det problem, men så må vi arbejde videre med det i oktober, og det har jo hele tiden været tanken. Lad os dog, for at bruge et økonomiministerudtryk, udsætte hele bullersjasen til oktober og så løse problemerne på den eneste fornuftige måde: ved at skabe ligevægt gennem yderligere reduktioner i de offentlige udgifter.

Økonomi- og budgetministeren (*Per Hækkerup*): Jeg vil gerne sige til hr. Poul Schlüter, at både finansministeren og jeg og den øvrige regering altid lytter med interesse til, hvad oppositionspartierne siger, og det gælder selvfølgelig også, når hr. Poul Schlüter taler. Det hedder ikke bullersjasen, det hedder bolesjasen.

Men så vil jeg dertil føje, at jeg lyttede også med interesse til hr. Poul Schlüters bemærkning om, at det var hr. Ømanns ord for en uges tid siden, der fik sat regeringen i gang. Jeg skal ingenlunde undervurdere hr. Ømanns betydning i dansk politik, men jeg kan forsikre hr. Poul Schlüter om, at det var ingen korrekt beskrivelse af hændelsesforløbet. Vi havde naturligvis betydelig længere overvejet disse problemer og med interesse bemærket os, både hvad de konservative og hvad hr. Ømann sagde.

I øvrigt vil jeg gerne give udtryk for tilfredshed med den måde, hvorpå man har vurderet den økonomiske oversigt. Jeg forstår, at man er glad for den vurdering, der har fundet udtryk i oversigten. Jeg vil give hr. Poul Schlüter den indrømmelse, at jeg ikke har skrevet den økonomiske oversigt, men jeg har det fulde ansvar for, hvad der står i den. Jeg har omhyggeligt studeret den igennem, og hvis det kan trøste, har jeg også rettet i den, men det er klart, at et sådant værk må være et værk, som embedsmændene skriver. Men det er lige så klart, at ansvaret for de vurderinger, der findes deri, må økonomiministeren bære.

Til hr. Enggaard vil jeg gerne sige vedrørende spørgsmålet om skønnet i kilde-skatten — det svarede finansministeren ikke på — at det er givet, at så længe vi befinder os så kort tid efter indkøringen af det nye system, er der desværre en usikkerhed i dette stykke. Man har den opfattelse hos dem, der beskæftiger sig med tingene, at skønnet er blevet mere realistisk nu, men jeg tror, vi må regne med, at det stadig er behæftet med en ganske betragtelig usikkerhed. Jeg kan forsikre hr. Enggaard om, at det ikke er morsomt at skulle arbejde med en finansplan, hvis man stadig får varierende skøn over, hvad indtægterne kan blive, og også naturligvis hvad udgifterne kan blive. Der er over enhver opstilling af den art og karakter, og det gælder også udgiftssiden, en ganske betragtelig usikkerhed.

Jeg vil gerne med det samme sige over for det spørgsmål, hr. Enggaard rejste om at ændre budgetåret sådan, at finansåret blev kalenderåret, at det er et spørgsmål, der har været overvejet, mig bekendt også af den tidligere regering. Adskilligt kunne tale herfor. Nu er skatteåret jo blevet kalenderåret. Kommunerne var også interesseret i, at finansåret kunne blive kalenderåret, og i forhold til EF ville det jo være en samkøring med det, der er det normale i EF. Men imod det taler det hensyn, at hvis det skal ske, skal finanslovsforslaget i henhold til grundloven foreligge inden udgangen af